

ВАУ

ШЛЯХ

Офіційний друкований орган Філадельфійської Архиепархії Української Католицької Церкви

VOL. 73 - No. 8

29 квітня 2012 р.

Українська Версія

Сердечно вітаємо отця Франка Патриляка з нагоди 50-літнього ювілею священства.

(фото: о. Павло Макар, о. Франк Патриляк, і митрополит архієпископ Стефан Сорока.)

Сердечно вітаємо отця Франка Патриляка з нагоди 50-літнього ювілею священства, яке припало на 14 квітня 2012 р. Митрополит-Архієпископ Стефан Сорока разом з Всечесним отцем Павлом

Макаром, керівником відділу покликань, відслужили Божественну літургію з ювіляром, отцем Франком Патриляком, в прекрасній каплиці Католицького старечого дому святої Марії в Нью

Джерзі. Співслужителями були також отець Джим Дуркін та ще три священники Латинської Церкви, які проживають в цьому ж Домі. Мати Євгенія та сестра Тимотея з сестер Місіонарок Покрову Божої Матері,

разом з членами родини, провадили співом під час служби. Отець Франк Патриляк завершив своє активне священиче служіння в 2004 р. і з того часу проживає в

(Продовження на ст. 2)

Сердечно вітаємо отця Франка Патриляка з нагоди 50-літнього ювілею священства.

(продовження з попередньої сторінки)

Католицькому старечому домі святої Марії. Всечесний отець Патриляк був рукопожений на пресвітера покійним Архиепископом Амброзієм Сенишиним, ЧСВВ, 14 квітня 1962 р. Він служив в парафіях Олифант, Рамсей, Потставн, Нантікок, Вилкс Беррі, Сент Клер, Мідлпорт, Брістоль, і врешті, впродовж останніх десяти активних років - Покрову Пресвятої Богородиці в Південній Філадельфії та святих Петра й Павла в Кліфтон Гайтц. Він також служив Деканом Південно-

Антрацитного дияконату та Консультором Архиепархії. Під час святкування цього знаменного ювілею всечесному отцеві Франку Патриляку було вручено Священничий золотий хрест та письмове Папське Благословення. Ми дякуємо всечесному отцеві Франку Патриляку за щедрий дар в 1000 доларів на потреби Семінарії святого Йосафата, як подяку за даровану Богом благодать відсвяткувати свій 50-літній ювілей священства.

(Photos submitted by June.)

SR. ANTONIA KUDLICK, MSMG - 50 YEARS

On Bright Monday, April 9, Bishop Paul joined the Missionary Sisters of the Mother of God in the chapel of their Stamford, CT convent to celebrate a Divine Liturgy of Thanksgiving on the occasion of the 50th anniversary of perpetual vows of Sr. Antonia Kudlick. Sr. Antonia, a native of Syracuse, NY, entered the Missionary Sisters in 1951 and made her profession of perpetual vows in 1962. Since making her vows, Sr. Antonia has lived continuously in the Stamford home, teaching Religion, English and History for many years in the Mother of God Academy. She also worked in St. Ann's Nursery School and taught catechism to the children of St. Vladimir's Cathedral in Stamford for many years. We wish abundant God's blessing upon Sr. Antonia for good health, joy and spiritual consolation for many more years! На многая літа! (Article: www.stamforddio.org)

A special luncheon was held in the dining room of the Missionary Sisters' Convent during which Bishop Paul presented Sr. Antonia with an icon of the Mother of God on occasion of her jubilee.

(Photo: www.stamforddio.org)

A group photo of Bishop Paul with the Missionary Sisters of the Mother of God in the chapel of their Stamford convent.

(Photo: www.stamforddio.org)

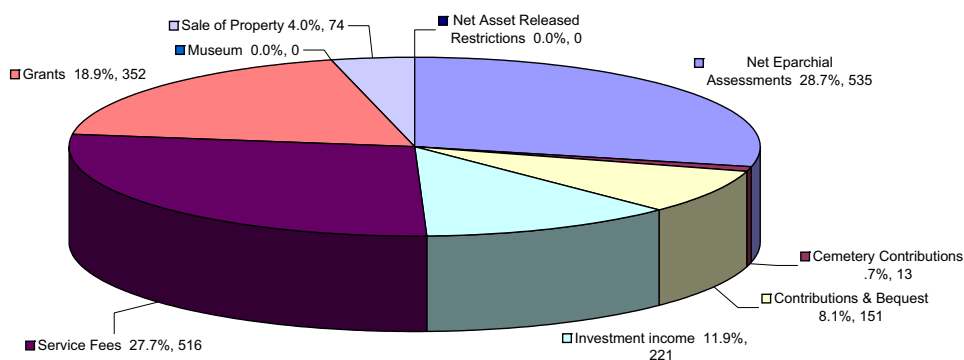
ФІНАНСОВА ПРОЗОРИСТЬ УПРАВЛІННЯ УКРАЇНСЬКОЮ КАТОЛИЦЬКОЮ АРХИЄПАРХІЄЮ ФІЛАДЕЛЬФІЇ

Архиєпископ, члени Архиєпархіяльної Фінансової Ради та фінансове управління Української Католицької Архиєпархії Філадельфії раді поділитися інформацією про результати фінансової перевірки прибутків та видатків за рік, що закінчився 31 грудня 2011 р. Це є рішенням архиєпархії щорічно представляти таку інформацію всім своїм парафіям та вірним. Ця інформація та її формат призначений для особливого поширення парафіяльними священиками між своїми вірними через парафіяльні бюлетені й через цю газету. Ми віддані ідеї прозорості нашого фінансового управління. Цього самого щорічно вимагається й сподівається від усіх парафіяльних священиків та їхніх фінансових рад в парафіях. Ми вдячні за щедру й чуйну підтримку, яку ми отримуємо від наших вірних в управлінні й здійсненні пасторальних та євангелізаційних потреб нашої архиєпархії. Ми завжди пам'ятаємо та згадуємо вас у наших молитвах і в наших Літургіях. Нехай Господь щедро благословить вас за вашу щедрість до своєї Церкви.

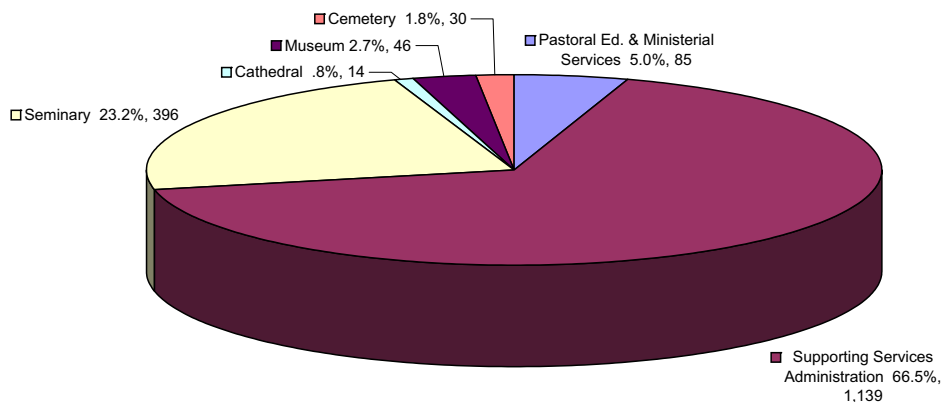
Audited Archieparchial Financial Information

Values In Thousands (000's)	2011	Percent %
Revenues Gains & Other		
Net Eparchial Assessments	535	28.7%
Cemetery Contributions	13	0.7%
Contributions & Bequest	151	8.1%
Investment income	221	11.9%
Service Fees	516	27.7%
Grants	352	18.9%
Museum	0	0.0%
Sale of Property	74	4.0%
Net Asset Released Restrictions	0	0.0%
Total Revenues	1,862	100.0%
Expenses		
Pastoral Education & Ministerial Services	85	5.0%
Supporting Services Administration	1,139	66.5%
Seminary	396	23.2%
Cathedral	14	0.8%
Museum	46	2.7%
Cemetery	30	1.8%
Total Expenses	1,710	100.0%
Archieparchial Gain or (Loss)	152	

2011 Archieparchial Revenues & Gains

2011 Archieparchial Expenses

Вигляд спереду копії Туринської Плащаниці в Українській Католицькій Церкві Успення Пречистої Діви Марії, Perth Amboy, NJ

..... і Повністю Православний

Шкода, що слово "православний" інколи опиняється під вогнем, приносячи різні зображення релігійних фанатиків, переслідування і злих часів. Це слово в оригінальній грецькій мові означає "правдиве (або правильне) увірування" і часто означаючи когось або чиясь практикування правильним та істинним.

Ми живемо в часах, коли правда більше не є абсолютною, яка стосується всіх людей, але швидше відносно, яка змінюється від особи до особи. Часто говоримо, що те, що є добре для однієї особи не є добрим для іншої, і гарно є тоді, коли добро, або пошук добра однієї особи не шкодить іншій. На жаль, цей погляд на правду є просто ілюзією, яка вкінці кінців веде до неправди та зла.

Остаточна правда речей полягає лише в Бозі, і в тому, що він повідомив нам через одкровення в Біблії, і що передавалося нам в правдивих вченнях Церкви, які базуються на вченнях Біблії. Це повинно дати нам надію, як християнам – католикам, які є православними в нашій вірі. Коли ми, як християни, живемо своїм покликанням, ми твердо віримо у вчення Біблії і ми активно живемо своєю вірою в традиції Церкви. Православний віруючий, можливо б мав деякі сумніви щодо нашої віри, але врешті повертається до правди, вираженої Церквою. Оскільки ми православні в нашій вірі і практиці, ми втішаємося вічними правдами, переданими нам. Ми, можемо бути стурбовані тенденціями довкола нас, ми, можемо бути шоковані тими тенденціями, з якими ми не згодні, але якщо ми міцно тримаємося нашої віри і активно живемо своїм життям в повноті правди, яку дає нам наша віра, ми завжди матимемо міцну основу, на якій базоване наше життя.

о. Павло Макар

Можливо, ви відчуваєте, що Бог кличе вас служити Його Церкві?

Якби Ви бажали поговорити про Боже покликання у вашому житті, не вагайтеся сконтактуватися з:

Отцем Павлом Макаром
Керівником комісії у справах покликань
Української Католицької Архиепархії Філадельфії
827 North Franklin Street
Philadelphia, PA 19123 – 2097

Тел.: 1 – 215 – 627 – 0143
Факс: 1 – 215 – 627 – 0377

E-mail: ukrvocations@catholic.org

Приходьте і знайомтеся з вашими священиками і богопосвяченими чоловіками й жінками!

о. Іван Цюрпіта

Парох Української Католицької Церкви Святого Духа, Chester, PA, та Української Католицької Церкви Свв. Петра і Павла, Clifton Heights, PA

"Sviachene"

On Sunday, April 15th, more than 100 parishioners of Annunciation of the BVM Church in Melrose Park were welcomed to the church hall by their pastor, Rev. Ihor Royik, for the annual "Sviachene". (Photos: Russell Cooke)

Fr. Petro Zvarych blessing Easter baskets at Holy Ghost Ukrainian Catholic Church in West Easton, PA.

(Photos: Craig Stoken)

Great and Holy Lent at ACS Assumption Catholic School, Perth Amboy

Every Wednesday during Lent, students in Pre-K through Grade eight participated in the Divine Liturgy and Stations of the Cross. On March 28 the Sacrament of Penance was available after these devotions. Then on Holy Thursday, "The Living Stations of the Cross" were enacted by the 6th, 7th and 8th graders, during a whole school Spirituality Day. The school children concluded Holy Week by leading the singing of the Good Friday Vespers in English, along with Choir Boyan who sang the Ukrainian responses. At the end of this service, during the procession with the Most Holy Shroud, the girls in grades K, 1 & 2 had the privilege of portraying the angels who accompanied our Lord to His burial. Many school families and alumni attended the Good Friday Services and Veneration of the Shroud. Throughout the remainder of Good Friday over 30 Altar Boys and Sodalists returned to Church in order to pray and keep vigil at Our Lord's Tomb. ACS is truly grateful to be able to offer such a wealth of spiritual opportunities to the children under our care!

Митрополит-Архиєпископ Стефан Сорока виголошує проповідь на Парастасі за Митрополита Михаїла Бзделя, ЧНІ. 11 квітня 2012 р.

4-11-2012

*Metropolitan Michael
Parastas Homily*

Слава Ісусу Христу!

Сьогодні ми зібралися в цій чудовій Катедрі, щоб помолитися за душу нашого дорогого покійного - емеритованого Митрополита Михаїла Бзделя. Ця Катедра дотримується Юліанського календаря і сьогодні ми маємо Страсну середу. Багато інших парафій за Григоріянським календарем уже відсвяткували Воскресіння нашого Господа і Спаса Ісуса Христа. Митрополит Михаїл помер на Страсному тижні за Григоріянським календарем. Це так, наче час спинився з цією смертю, чекаючи, коли ми зберемося разом на Парастас та Заупокійну літургію, в очікуванні доручення його душі Воскреслому Христові.

Під час Страсного тижня ми пригадуємо час перебування Ісуса в Єрусалимі та Його приготування до свого розп'яття на хресті та воскресіння, які він

передвістив своїм апостолам. Ісус безперервно присвячував себе служінню іншим. Він йшов до знедолених, і оздоровлював хворих та одержимих. Він навчав Апостолів та людей про Свого Отця Небесного. Він вибрав, приготував і навчав своїх Апостолів, щоб вони стали скелею, на якій буде збудовано Його Церкву, що пошириться на весь світ.

Серед тих багатьох, кого впродовж століть кликав Ісус Христос, був молодий чоловік з побожної родини, в якій було чотирнадцять дітей. Молодий Михаїл був натхненний місіонерами Редемптористами, які давали реколекції та служили в парафіяльних спільнотах Саскачевані. Він був вражений їхнім палким проповіданням, їхньою побожністю та простотою в побуті. Живий Ісус Христос прийшов до нього в образах цих молодих місіонерів Редемптористів. Він почув заклик наслідувати їх у своєму власному житті. Це абсолютне «Так!» Ісусові стало

початком мандрівки молодого Михаїла Бзделя, яка висувала перед ним постійні випробування та розкривала

можливості. Він ніколи не відвертався – що би його не просили. Він просто хотів, щоб Ісус Христос був живий для тих, кому він був покликаний служити.

Наш дорогий покійний Митрополит Михаїл служив учителем, парохом, місіонером, провідником спільноти, екуменічним керівником для інших віросповідань, архиєпископом єпархії, духовним провідником нашої Церкви в усій Канаді, і що найважливіше, був для багатьох вірним другом і порадником. Значна частина його життя, про яку він часто говорив, припала на багаторічне навчання, опісля вчителювання, і, нарешті, служіння ректором коледжу святого Володимира в Роблін, яким керували Отці

Редемптористи. Коледж зайняв особливе місце в його серці й був його особистою радістю. Цей досвід глибоко вплинув на його життя, і він прагнув, щоб таким самим позитивним виховним досвідом скористалися інші молоді хлопці, які відвідували школу. Шкільний досвід мав основний вплив на розвиток характеру Митрополита Михаїла. Прекрасна виховна риса його особистості засяяла яскраво.

Слідом за Господом Ісусом Христом Митрополит Михаїл постійно запрошував інших, навчав, випробовував, виховував, скеровував – щоб допомогти кожній особі, з якою він зустрівся в житті, стати людиною, якою

(Продовження на ст. 9)

Митрополит-Архиєпископ Стефан Сорока виголошує проповідь на Парастасі за Митрополита Михаїла Бздея, ЧНІ.

(продовження з попередньої сторінки)

вона має бути перед Господом. Уявіть тільки собі ту велику кількість людей натхненних його вихованням і наставленням в класах, де він навчав; тих багатьох парафіян, яким він служив як парох та місіонер; організації, які він заснував, як наприклад клуб «Д» у Вінніпегу, Раду Лицарів Колумба, та інші, які він підтримував як капелан своєю радісною особистою присутністю; його братів - отців Редемптористів, з якими він здійснював подорож віри та наставництва; священників, яким він помагав, уділяючи сповідь та даючи поради; преподобних сестер, з якими його єднала віра та сміх; працівників Канцелярії, яким він довірив помагати йому в здійсненні його обов'язків; єпископів-помічників, яких він обирав і наставляв, приготувавши до їхніх майбутніх обов'язків у Церкві; його братів єпископів, з якими він розділяв провідництво й виклики, що поставали перед Католицькою Церквою.

Наш дорогий Митрополит Михаїл був гордий своїм українським

походженням. Він був вдячний своїм батькам за прищеплену йому любов до своєї української канадської ідентичності. Він гордився своїм походженням зі Саскачевані, і р и с а м и , прищепленими йому життям на фермі. Однією з найвідоміших картин в його квартирі був портрет його мами, яка на фермі сплітає цибулю. Митрополит Михаїл часто розповідав про те, який він вдячний за те, що від своїх люблячих батьків він навчився молитися й вірити. Батьківські настанови віри зумовили формування цієї молитовної людини. Митрополит досягав молитовного життя з Господом в простий і смиренний спосіб. Він завжди випромінював дуже сильну довіру до Господа, Який те, чого недостає, доповнює, - як гарно сказано в молитві рукоположення на єпископа. Митрополит Михаїл любив Пречисту Матір, до якої зберігав особливу побожність у своєму житті

Напевно найкраще як ми можемо висловити подяку за дар Митрополита емерита Михаїла – так це постаратися наслідувати життєдайні якості, які він прищеплював, у своєму власному житті. Нехай кожен з нас прагне бути надихаючою та доброю особою. Будьмо гостинними для інших в нашій вірі, обираймо навчати, скеровувати та виховувати інших, щоб вони стали людьми, якими покликані бути в очах Господніх.

On the day our beloved Metropolitan Emeritus Michael died, he went grocery shopping with his longtime cook and friend, Maryann Klasz. It

was his custom to host an elaborate lunch every Wednesday for the clergy residing in the Holy Family Nursing Home and in the retirement home in which he lived. Archbishop Michael, despite his heart condition, would weekly push the wheelchairs of various clergy from their respective rooms throughout the complex and up on the elevator to his apartment. He took great pride in being able to do this. Archbishop Michael showed great compassion for his brothers in need of priestly company. He loved to host visitors and he was always very welcoming and inclusive.

(Продовження на ст. 10)

Митрополит-Архиєпископ Стефан Сорока виголошує проповідь на Парастасі за Митрополита Михаїла Бзделя, ЧНІ.

(продовження з попередньої сторінки)

This simple and heartwarming gesture speaks so loudly of the man whose memory we are honoring today, and for whom we express our love through our prayers for his soul. Throughout his years of ministry as a teacher and then Rector of St. Vladimir's School in Roblin; in the many parishes he served as a missionary and as a pastor; as a brother Redemptorist Father and as the Provincial of the Yorkton Province, and as Archbishop of this Archeparchy and Metropolitan of the Ukrainian Catholic Church in Canada, Metropolitan Michael was continuously a man in quick motion. He was like those apostles who ran to the grave upon hearing from the women that Jesus' body was not there. They ran with anticipation of witnessing that which Jesus had foretold them, that He would be crucified and then rise. Archbishop Michael was always on the move, visiting parishes, especially on Good Friday to pray at the tombs set up in all of the parishes in and around Winnipeg; being present and contributing at all the archeparchial organization meetings; constantly

travelling to participate in the many meetings of bishops of the province and nationally; meeting with ecumenical leaders of different Churches; and especially, being present with the children annually at their summer camp at Ukrainian Park, including the children of the archeparchy, and the Plast and SUM camps. He loved children.

Jesus was anxious to share the Passover meal with his apostles. It was then that he took off his outer garments and washed the feet of his apostles. What a tremendous act of friendship and intimacy with those he called to journey with him. Jesus tells them that he no longer regards them as servants but as his friends. He demonstrates tremendous humility and compassion for the apostles, and endeavors to strengthen them in the difficult journey which lies ahead of them.

Sincere and simple hospitality was very characteristic of Archbishop Michael throughout his life. As Archbishop, he was held in high esteem and was accorded reverence due to a person fulfilling such

(Photo: Funeral Service for Archbishop Michael.)

<http://yorktonredemptorists.com/2012/04/funeral-service-for-archbishop-michael/>

a high office in the Church. Yet, how many times many of us witnessed him quietly disappearing from the head table and then being seen serving coffee to guests at a banquet or to his guests at home. Archbishop Michael took off his outer cloak of distinction surrounding his office and chose to be of service to all. He was very warm and inviting to all who met him. It was very easy to speak with him. He was a very good listener, not just to the words being shared by someone but also the hidden messages expressed in other ways. He was very perceptive of people. He always

responded with great sincerity and from the depth of his heart. Archbishop Michael was always an 'upbeat' type person, happy and life-giving – an Easter person.

Archbishop Michael imitated Jesus on the cross in his dealings with difficult and offensive people. Jesus simply listened to the thief berating him while hanging on the cross, not responding with any insult or judgment. Archbishop Michael was not a man who held any hard feelings for anyone, even for those who may have offended

(Продовження на ст. 11)

Митрополит-Архиєпископ Стефан Сорока виголошує проповідь на Парастасі за Митрополита Михаїла Бзделя, ЧНІ.

(продовження з попередньої сторінки)

or wronged him. He felt sorry for them and he prayed for them.

Jesus instituted the Holy Eucharist at that Last Supper with his apostles. The Holy Eucharist was at the center of Archbishop Michael's life. Even after an overnight travel to Ukraine or some distant place, he would immediately seek opportunity to celebrate the Divine Liturgy before resting. When sick and in frail health, receiving the Lord Jesus Christ in the Eucharist was at the center of his being. Metropolitan Michael coveted a close and intimate relationship with Jesus Christ. His mission in life was to impart that same love for Jesus Christ to all whom he was called to serve. His homilies were brief and to the point. His wisely selected reflection offered the listener an important message to ponder in their daily life. He was inviting to others to share in the Eucharist, breaking down barriers of misunderstanding. Archbishop Michael encouraged a simple but meaningful prayer life with the Lord, preferring to set aside some embellishments which we had become

accustomed to in our Church.

Archbishop Michael loved his priests and endeavored to serve them in whatever manner needed. He was very attentive to their individual needs, balancing them with the needs of the parishes. He instituted a massive change in assignments of pastors shortly after assuming his responsibilities as Archbishop. Many, including his predecessor, said that it would be too difficult to do. The change was beneficial to both clergy and parishioners alike. Archbishop Michael embraced the value of change. He implemented many significant changes with much consultation and with much care for all involved. He did not shy away from challenges, but embraced issues and needs with a view to improving the Church which he was called to lead and to serve. Archbishop Michael widely consulted with others. He then empowered people to implement the changes and policies he saw as necessary for growth in faith and in the Church. He stood behind everyone he asked to assist him. He

gave people tremendous freedom to use their gifts and talents in fulfilling that which he envisioned. He was very generous personally towards any endeavor he initiated and supported.

It is that nurturing and challenging characteristic which led to so many persons being creatively involved in the Church throughout his ministry as a priest and as an archbishop. Archbishop Michael was clearly the leader but he stood in the background giving others credit and acclaim, and supporting his co-workers one hundred percent. In this way, Archbishop Michael developed leadership qualities in the clergy, among his peers and among the religious sisters, and among the laity who were involved in programs at the parish level, at the archeparchial level and nationally. He initiated and supported many in various organizations, among them forming Club "D" Young Adults in Winnipeg; strongly supporting the Ukrainian Catholic Brotherhood, the Ukrainian Catholic Women's League, and the Ukrainian Catholic Youth

organizations; the many Ukrainian Councils of the Knights of Columbus, and actively supporting all the Knight of Columbus in Manitoba; and so many others organizations.

Archbishop Michael valued his Saskatchewan roots and kept in close and intimate contact with his family members throughout Canada. During these past years, he was dedicating a lot of effort writing about his personal and family history. He wanted to pass on the family history to the many descendents of the Bzdel and Wasyluk families in which he held much pride.

It is a beautiful testimony to Archbishop Michael that the obituary suggested donations for the Immaculate Heart of Mary School in lieu of flowers. This speaks loudly of who Metropolitan Michael was. He was a man who took great pride in the instruction and formation of young people as exemplified by his dedication and ministry at St. Vladimir's College in Roblin. The closing of that school after such huge

(Продовження на ст. 12)

Митрополит-Архиєпископ Стефан Сорока виголошує проповідь на Парастасі за Митрополита Михаїла Бздея, ЧНІ.

(продовження з попередньої сторінки)

sacrifices made by him to sustain it was a particularly painful decision he had to make. His dedication to provide for the nurture and formation of the young in our Ukrainian Catholic faith and traditions was always at the core of his being. He energetically fostered the continued catechetical outreach within the archeparchy. He enjoyed his many visits at the Immaculate Heart of Mary School especially at the many seasonal concerts put on by the diverse student population. Your generous support of this exciting and challenging initiative to build a new school would be an excellent expression of your love and appreciation for the ministry and influence of Metropolitan Michael.

I want to conclude with perhaps a characteristic which Archbishop Michael endeavored to fulfill uppermost throughout his life. He always took great pride in the meaning of his name, Michael, which means "one who is like God". He always expressed such profound gratitude in his life for the gift of the name 'Michael'. The desire to be one who

is like God characterized his entire life. His life was a journey of continually growing in the image of the Lord whom he followed and endeavored to serve as His priest and archbishop.

Having been privileged to have shared a portion of that journey with Archbishop Michael, a journey in which I was drawn intimately closer to our Lord Jesus in the service of our Church because of his rich example, I believe without any doubt that our beloved friend and mentor Metropolitan Michael has already heard the response of Jesus given to the repentant thief, "Today, you will be with me in paradise". Archbishop Michael has been "one who is like God" to so many people throughout his life. Our gratitude and our testimony to his profound influence on all of us and on the entire Ukrainian Catholic Church can best be expressed by imitating his life-giving and God-like characteristics in our own life.

You loved Archbishop Michael. I loved him. All of us were in some way struck by his

God-like manner. Each of us are a better individual today because of our shared journey with this significant servant of our Lord. Let us celebrate that admiration and love by praying for his soul. Let each day of our life be a rich reflection of God-like characteristics. In this way, the memory of our beloved Metropolitan Michael will be forever.

We are grateful to the many hierarchs, bishops, religious leaders, clergy, sisters, organizational representatives, government and civic representatives, and all the

good people present this evening to give testimony to Archbishop Michael and to pray for his soul in the common bond of holy prayer.

God grant to the soul of his faithful servant, Metropolitan Michael, the reward promised to all who love and serve the Risen Jesus Christ. May his memory be eternal.

+ Слава Ісусу Христу!

(Photo: Internment at Holy Family Cemetery, Winnipeg, Manitoba.)

<http://yorktonredemptorists.com/2012/04/funeral-service-for-archbishop-michael/>

EXTRAORDINARY EVENTS TO TAKE PLACE IN CANADA THIS SEPTEMBER

This coming September, Canada will experience a series of subtle events that will be of great historic and spiritual significance to Canada as well as of global importance for millions of Eastern Christians and their neighbours.

In 2012, Canada commemorates the centenary of the arrival of the first Ukrainian Catholic Bishop in Canada. Nykyta Budka, a young prelate from Ukraine arrived in Winnipeg in the middle of winter in December of 1912. He served as the sole hierarch for the vast Eastern European immigrant population throughout the entire Dominion for fifteen years. During his service, he experienced extraordinary successes in organizing his flock and he experienced mind-numbing crises from lack of support and even fierce opposition. He was recalled to Ukraine where he served for another eighteen years as a bishop before his arrest by the Soviet regime and death as a martyr in 1949.

This year, Canadians, especially those of Ukrainian heritage, remember this figure who is seen at the

same time as heroic, controversial, enigmatic and saintly.

Due to the important centenary celebration, the Archbishop of Winnipeg, Metropolitan Lawrence Huculak, invited the Synod of Bishops of the Ukrainian Catholic Church to hold their now annual convocation at the historic see of Winnipeg. They accepted the invitation. This gathering of Ukrainian Catholic bishops from four continents in Canada is unprecedented in itself. No synod has ever been convened in Canada before and, in fact, very seldom has one occurred outside of Ukraine (or Rome in the Soviet period). The Synod did meet in Philadelphia, USA in 2007 for the same occasion of the centenary of the arrival of the first Ukrainian Catholic bishop to that country. They also met in Curitiba Brazil in 2011 as that country was hosting the 5th 'Patriarchal Council of the Ukrainian Catholic Church' that dealt with the theme of 'consecrated life'. Such gatherings of all the bishops of the Ukrainian Catholic Church from around the world were unthinkable only several years ago during the Soviet years. In 2012, besides

various liturgical and administrative matters, the bishops will further develop their goal of a complete revitalization of the Church that has already been set into motion. By following a carefully crafted, but ambitious strategy, referred to as "Vision 2020", the bishops intend to see an increase in membership in a Church that is truly relevant to twenty-first Century society.

Of course, one of the great highlights of these events is the very first pastoral visit to Canada of His Beatitude Sviatoslav – the "father and head" of the Ukrainian Catholic Church. Sviatoslav was elected by the Synod of Bishops at a special convocation for this purpose in March of 2011 after his predecessor Lubomyr decided to step down for reasons of health. Enthusiasm for Sviatoslav - the spiritual, if not yet canonical - "Patriarch" of his people, has swept the Church because of the amazing

energy and perceptiveness that he brings to the position, as well as his youth (he was 41 years old when elected). His bold, yet unassuming ecumenism has raised eyebrows throughout the Christian world. Foremost in the plans for his visit to Canada are encounters with youth, young families and those most in contact with them. He will also meet will the elderly, women religious and clergy. He in particular wants to meet with the faithful in parish settings as the first phase of the "Vision 2020" revitalization of the Church begins with a renewal of the parish community.

The significance of these events cannot be overestimated for Canadians of Ukrainian heritage, now numbered at well over a million. These events are also of great importance to all Canadians who value the nation-building legacy of

(continued on next page)

EXTRAORDINARY EVENTS TO TAKE PLACE IN CANADA THIS SEPTEMBER

(continued from previous page)

immigration to this country. This is the marking of a milestone of a people that have made an exceptional contribution to Canada.

These events are of great significance to people of faith who are invited to celebrate the forward-moving momentum of this Christian community that has survived bloody persecution in Europe,

hardships in their new land, and now continues to strive for a better world for their own people and for the societies in which they live.

The visit of His Beatitude Sviatoslav to Winnipeg and Manitoba will take place from September 5-18, 2012. The Synod proper, which will be held primarily *in camera*, will take place from Sunday, Sept. 9 to

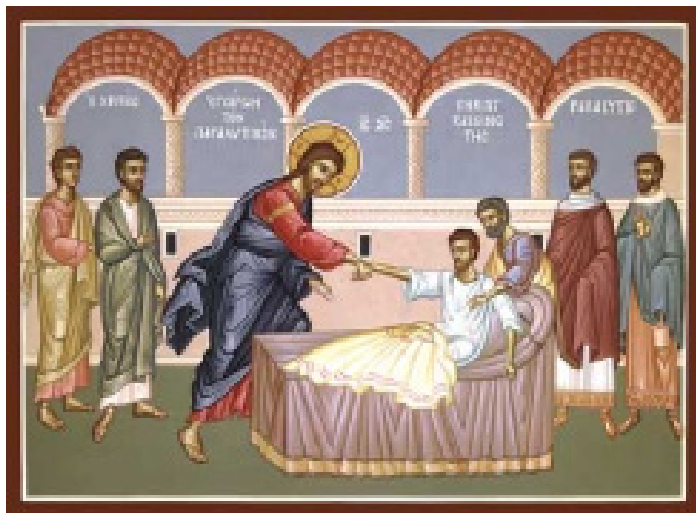
Saturday Sept. 15. His other cities in Canada prior to and following the other Bishops of the principal events in Synod will make visits to Winnipeg.

For more information, please visit the recently established website and contact the preparation committee. We will certainly strive to provide you with any information or assistance you may require.

Fr. Michael Kwiatkowski
Information and Public Relations
Winnipeg Synod Committee

Website: www.synod2012.com

НЕДІЛЯ РОЗСЛАБЛЕНОГО

По тому було свято юдейське, тож Ісус прибув до Єрусалиму. А є в Єрусалимі при Овечих воротах купелеве місце, по-єврейському воно зветься Витесда, що має п'ять критих переходів. Лежала в них сила недужих, сліпих, кривих, усохлих, які чекали, коли то зрушиться вода: ангел бо Господній сховає час від часу в купелеве місце та й заколючував воду, і хто, отже, перший поринав по тому, як вода заколючувалася, то одужував, - хоч яка б там була його хвороба. Один чоловік там був, що нездужав тридцять і вісім років. Побачив Ісус, що він лежить, а довідавшись, що було воно вже дуже довго, каже до нього: «Бажаєш одужати?» «Не маю нікого, пане, - одрікає

йому недужий, - хто б мене, коли ото вода зрушиться, та й спустив у купіль: бо ось тільки я прийду, а вже інший передо мною поринає.» Мовить Ісус до нього: «Устань, візьми ложе твоє і ходи!» Відразу ж і одужав той чоловік, і взяв ложе своє і почав ходити. Був же той день - субота. Юдеї і кажуть до одужалого: «Субота адже ж! Не личить тобі ложе носити!» А той їм у відповідь: «Візьми ложе твоє і ходи, - сказав мені, хто мене оздоровив.» Спитали його: «Хто він - той, що сказав тобі: Візьми і ходи?» Та одужалий не знав, хто він, бо Ісус зник у натовпі, що юрмився на тому місці. Щойно потім знайшов його Ісус у храмі й мовив до нього: «Оце ти видужав, - тож не гріши більше, щоб щось гірше тобі не сталось.» Чоловік пішов і оповів юдеям, мовляв, той, хто його оздоровив, - Ісус. (Ів. 5, 1-15)

НЕДІЛЯ РОЗСЛАБЛЕНОГО

(продовження з попередньої сторінки)

Чи хочемо ми, щоб життя було успішним?

А хто цього не хоче? Тоді, як зрозуміти: Якщо всі люди на цій землі цього хочуть, то чому ж не всі це відчувають? Чому не всі мають успішне життя? Може кожен розуміє його по своєму? Хтось бореться за цей успіх щоденно, хтось відбирає його через свою спритність від інших, а хтось чекає, щоб це зробили замість нього, а ще можна пригадати багато інших прикладів .... Факт залишається фактом, що всі ми різні і кожен розуміє по своєму слово "успішне життя" і кожен по своєму досягає успіху.

В історії про розслабленого ми зустрічаємо картину із щоденного життя нашого часу.

Людина потребувала допомоги і чекала на цю поміч 38 років. Були довкола інші люди, які також мали мрію і з часом її досягли.

А розслаблений далі залишався із своїми труднощами наодинці. Хіба ж не бачили цього безуспішного інші? Дивилися, але не бачили ...Ось так і

буває. Поки не звернеш на себе увагу інших, то тебе не будуть навіть бачити, хоч будеш стояти, навіть, перед очима. Щоправда цього чоловіка зауважили відразу, коли він був зцілений і почав робити те, що інших ображало – ходив у суботній день і цим порушував закон!

У теперішньому суспільстві ми маємо досить законів і церковних і соціальних, і ще масу інших. Можемо спостерегти, що Божі закони помаленьку відходять у тінь, на приватний рівень і поступово стають додатковими.

Таке суспільство хоче знайти свою безпеку у людських законах і гарантіях. Знайшовши успіх у цьому, чи часом не перетвориться у суспільство позбавлене любові? У суспільстві, де будемо дивитися на інших зі сторони і не бачити їх, аж поки вони не порушать наш спокій, почнуть переступати наші принципи успішного життя.

Ревнителі цього закону відразу помітили і звернули увагу, а щодо інших

законів, як? Тут хочеться пригадати, а те, що чоловік лежав 38 років – це не порушувало закон? Не боліло нікого, що людина не може досягти своєї мрії такий довгий час? Ніхто не мав образи від того, що людина кожного дня терпіла і була практично виключена із життя суспільства?

Запрошую сьогодні кожного поглянути довкола. Можливо ми побачимо те, що вже довгий час не бачимо. Часто ми звертаємо увагу на те, що нас турбує, що перериває нашу рівновагу у житті. Ось, тоді ми висловлюємо свою обуреність, захищаючи наш здобутий "життєвий успіх". Тепер спробуймо звернути увагу на тих, хто менш успішний, хто потребує нашої допомоги, нашої підтримки, щоб досягнути свого успіху. Є закони від Бога і є закони людські, які допомагають виконати закони Божі. Часом трапляється так, що людські закони можуть видатись важливішими за Божі та через те, що недосконалі можуть навіть протирічити Божим.

Через те, що людські закони є лише додатковими, ми все ж таки маємо найперше пам'ятати про Божі і виконувати їх найперше.

Не майте жодних боргів ні у кого, крім боргу взаємної любови, бо той, хто любить другого, виконав закон. Бо заповіді: «Не чини перелюбу», «Не вбивай», «Не кради», «Не пожадай», і всякі інші заповіді містяться у цьому слові: «Люби твого ближнього, як себе самого.» Любов ближньому зла не чинить. Любов, отже, – виконання закону. До Рим.13.8-10.

Христос виконував волю Отця і тому ревнителі людських законів часто обурювались проти Нього. Та попри все Він далі залишався щасливим і робив щасливими інших. В цьому і був Його успіх. Блаженні ті, що виконують волю Божу. Блаженні ті, що досягають успіху, виконуючи Божі закони!

www.rozdum.org.ua

METROPOLITAN STEFAN'S SCHEDULE FOR APRIL & MAY

APRIL

- 3 - Received Members of St. Sofia Religious Association
- 5 - Divine Liturgy of Saint Basil the Great with Vespers, Washing of Feet and Blessing of Myron at St. Michael's Ukrainian Catholic Church, Frackville, PA
- 6 - Good Friday Placing of the Shroud at Immaculate Conception Ukrainian Catholic Cathedral, Philadelphia, PA
- 8 - Easter Matins and Easter Hierarchical Divine Liturgies at Immaculate Conception Ukrainian Catholic Cathedral, Philadelphia, PA
- 9-13 - Participation in the Parastas Services and Funeral Divine Liturgy for the late Metropolitan-Archbishop Michael Bzdel, CSsR, in Winnipeg, Canada.
- 15 - Celebration of 50th Anniversary of Priesthood of Rev. Frank Patrylak with Divine Liturgy at Manor of St. Mary, Cherry Hill, NJ.
- 17-19 - Participation in the Installation of Most Rev. William Skurla as the fifth Metropolitan-Archbishop of the Byzantine Catholic Church, Munhall, PA.
- 20-21 - Participation in the Annual Meeting of The Providence Association of Ukrainian Catholics
- 22 - Celebration of Divine Liturgy at Annunciation of Blessed Virgin Mary Ukrainian Catholic Church, Melrose Park, PA, commemorating the 40th anniversary of the death of Most Rev. John Stock, Auxiliary Bishop of the Ukrainian Catholic Archeparchy of Philadelphia.
- 23-26 - Clergy Conference of Ukrainian Catholic Archeparchy of Philadelphia, Hershey, PA
- 28 - Offer Homily at Pennsylvania State Knights of Columbus Convention, Breingarh, PA
- 29 - Participation in the Ukrainian Federation of America dinner honoring Ambassador Oleh Shamshur with the Alexander B. Chernyk Medal held in the Ukrainian Educational and Cultural Center, Jenkintown, PA

MAY

- 1 - Participation in Meeting of Pennsylvania Catholic Bishops, Ventnor, NJ
- 8-9 - Hosting and participation in Meeting of Eastern Region Catholic Canon Law Society of America Conference, Philadelphia, PA
- 11- 20 - "Ad Limina" Visit to Holy Father and to Congregations of the Catholic Church, Vatican City and Rome, Italy
- 23 - Participation in the Community Meeting of Ukrainian Heritage Trust, Philadelphia, PA
- 27 - Divine Liturgy on Feast of Pentecost at Holy Ghost Ukrainian Catholic Church, West Easton, PA

Songs of the Heart

3-го червня, 2012 р.: Архиепархіяльний Офіс Релігійного Навчання проводитиме 2-й щорічний Фестиваль релігійних пісень: «Пісні серця». Фестиваль відбудеться в Українській Католицькій Катедрі Непорочного Зачаття Діви Марії міста Філадельфія, ПА о 3 год. пополудні. Пісні представлятимуть діти і молодь від парафій Філадельфійської Архиепархії.

For more information, please contact Fr. Volodymyr Popyk.

Address: 827 N. Franklin St., Philadelphia, PA., Telephone: 215-627-0143

E-mail: ukrcatecheticaloffice@catholic.org

Canada recognizes Metropolitan Andrey Sheptytsky's courageous actions

Ottawa, April 25, 2012 — Citizenship, Immigration and Multiculturalism Minister Jason Kenney yesterday introduced a motion, that was passed unanimously by the House of Commons, expressing Canada's recognition of Metropolitan Andrey Sheptytsky's courageous actions and compassion for his oppressed Jewish Ukrainian countrymen during World War II.

Metropolitan Sheptytsky (1865-1944) of the Ukrainian Catholic Church was the leader of Western Ukraine's largest faith group during the Second World War. Throughout this darkest period of Europe's history, he spoke out eloquently against anti-Jewish violence and urged his congregants in a famous homily: "Thou Shalt Not Kill". He rescued and provided shelter to Jews by allowing them to hide in Ukrainian monasteries, saving over 160 of his compatriots.

"Metropolitan Sheptytsky is an enduring example of commitment to fundamental human rights as humankind's highest obligation," said Minister Kenney.

The Metropolitan Andrey Sheptytsky Institute of Eastern Christian Studies (MASI) at St. Paul University in Ottawa held a symposium this morning to examine Sheptytsky's ethical action in extreme conditions. The event, organized by the Ukrainian Jewish Encounter Initiative (headquartered in Toronto), in cooperation with the MASI, hosted a delegation of representatives of the Jewish community along with leaders of the Ukrainian Catholic, Ukrainian Orthodox, Roman Catholic, Evangelical and Adventist churches, along with the leader of the Ukrainian Islamic community.

<http://www.cic.gc.ca/english/department/media/releases/2012/2012-04-25a.asp>

Photograph of Prime Minister Stephen Harper with various leaders from the Ukrainian Catholic, Ukrainian Orthodox, Roman Catholic, Evangelical and Adventist churches, the Ukrainian Jewish community and the Ukrainian Muslim community.

(Photo submitted by: Hon. Jason Kenney, PC, MP) *(continued on next page)*

Statements in the House of Commons by Minister Jason Kenney and MP Ted Opitz honouring Metropolitan Sheptytsky.

(continued from previous page)

Minister Kenney presents a Motion in the House of Commons Honouring Metropolitan Andrey Sheptytsky

http://www.youtube.com/watch?v=DyAu_NxdqJo

Hon. Jason Kenney (Minister of Citizenship, Immigration and Multiculturalism, Conservative Party of Canada):

Mr. Speaker, on behalf of all members, we are delighted to be joined by religious leaders from Ukraine and I believe there have been consultations from all parties. I am pleased to propose the following motion and I seek unanimous consent for its adoption. I move:

Whereas Metropolitan Andrey Sheptytsky (1865-1944) of the Ukrainian Catholic Church, was the leader of Western Ukraine's largest faith group during the period of the Second World War; and

Whereas in the darkest period of Europe's history, with the deepening horrors of the mass murder of Jews in their homelands in Eastern Europe under German occupation during World War II, he spoke out eloquently

against anti-Jewish violence and urged his congregants in a famous homily: "Thou Shalt Not Kill" and

Whereas leaders and representatives of all Ukraine's major faith communities "Christian, Jewish, and Muslim" are visiting Canada to acknowledge Metropolitan Sheptytsky's good works; and

Whereas Metropolitan Sheptytsky acted to shelter and rescue Jews, saving

over 160, including some present with us in Ottawa today;

This House is united in expressing Canada's recognition of Andrey Sheptytsky's courageous actions, compassion for his oppressed Jewish Ukrainian countrymen, and enduring example of commitment to fundamental human rights as humankind's highest obligation.

MP Ted Opitz makes a Statement in the House of Commons on Metropolitan Sheptytsky

<http://www.youtube.com/watch?v=-KxGlFvn6pA&feature=relmfu>

Mr. Ted Opitz (Etobicoke Centre, Conservative Party of Canada):

Mr. Speaker, during the darkest period of Europe's history, as Nazi Germany sought to exterminate Jews in their Eastern European homelands, we learned of those who chose to speak out against the

slaughter and do what is righteous. Among them was Metropolitan Andrey Sheptytsky, the head of the Ukrainian Catholic Church who risked his life and that of his fellow clergy to shelter and rescue Jews from certain death. Thanks to his sacrifice, Metropolitan Sheptytsky saved over 160 Jewish lives.

Leaders of the Ukrainian Council of Churches and religious organizations representing the Christian, Jewish and Muslim faiths join us in Ottawa today to honour the courageous actions of Metropolitan Sheptytsky. They are hosted by the Canadian group, the Ukrainian Jewish Encounter, which has done amazing work

to build bridges of mutual understanding between these two communities.

Metropolitan Sheptytsky lived as a model to the world. Let his actions serve as an example to all of us that we should never shrink away from our obligations to stand up against evil and do what is right.

Парламентарі Канади похвалили представників ВРЦіРО за міжконфесійний мир і злагоду в Україні

26 квітня 2012

Глави та повноважні представники українських Церков і релігійних організацій 24 квітня зустрілись із Прем'єр-міністром Канади Стивеном Гарпером, повідомляє Інститут релігійної свободи.

Глава канадського уряду привітав делегацію Всеукраїнської Ради Церков і релігійних організацій та відзначив її важливу місію, спрямовану на промоцію міжрелігійної злагоди.

Цій зустрічі передувала інша історична подія – Палата Громад Парламенту Канади одногосно та під овації ухвалила заяву про вшанування сміливих вчинків митрополита Андрея Шептицького, який у роки Другої світової війни врятував від загибелі кілька сотень єврейських дітей, не дивлячись на їх походження та віросповідання.

Свідками ухвалення цього документу стала делегація Всеукраїнської Ради Церков і релігійних організацій, про що під час засідання оголосив Спікер Парламенту Канади. У відповідь канадські парламентарі привітали керівників українських конфесій оплесками стоячи, висловлюючи подяку за приклад міжконфесійного порозуміння та миру.

Після ознайомлення з роботою Парламенту Канади делегація ВРЦіРО провела офіційний обід за участі низки парламентарів. Предметом обговорення стали канадсько-українські відносини у гуманітарній сфері та зв'язки Української держави з закордонними українцями.

Вечері в готелі Fairmont Chateau Laurier відбувся офіційний прийом за участі делегації ВРЦіРО, канадських сенаторів Рейнел Андрейчук та Лінди Фрум, голови парламентського Комітету національної безпеки Джеймса Безана, парламентарів Марка Адлера, Владіслава Лізона та інших.

Під час прийому зі словами вшанування митрополита Шептицького виступив Міністр Канади з питань громадянства, імміграції та мультикультуризму Джейсон Кенні. Окремо він висловив подяку делегації ВРЦіРО та заявив про намір уряду Канади підтримати ініціативу «Українсько-єврейська зустріч».

З 22 по 29 квітня делегація Всеукраїнської Ради Церков і релігійних організацій відвідує Канаду та США в рамках програми вшанування спадку митрополита Андрея Шептицького.

<http://risu.org.ua>

Несправедливе привласнення та пошкодження чужої власності

„Горе тому, хто будує свій дім несправедливістю і свої світлиці беззаконством“ (Єр. 22, 13).

До гріхів проти сьомої Божої заповіді належать також несправедливе привласнення та пошкодження чужої власності. Несправедливе привласнення чужої власності буває тоді, коли ми не віддаємо знайдених, позичених або довірених нам речей. Людина, яка загубила, або комусь позичила гроші, або яку-небудь річ не перестає бути їх повноправним власником. В Старому Завіті знаходимо відомості про те, що патріарх Яків наказав своїм синам віддати знайдені в мішках гроші.

Коли ми знайшли гроші, або якусь річ, нам потрібно докласти всіх зусиль, щоб відшукати їхнього власника, а якщо це неможливо, передати їх до громадської установи. Якщо сума знайдених грошей є великою, а знайдена річ є коштовною, ми маємо повне право бажати нагороди за знахідку. Якщо власника загубленого неможливо відшукати, тоді очевидно цілком можливо залишити собі знайдену річ, або ще краще – віддати вбогим. Зрозуміло, що можна без

найменшої провини залишити собі знайдені дрібниці, за якими ніхто ніколи не буде питати. Однак людина, яка затаює і привласнює собі якусь вартісну знахідку, є людиною нечесною, яка добровільно бере на свою совість гріх крадіжки.

Невчасна сплата боргу, або його заперечення також вважається гріхом проти сьомої Божої заповіді. Сюди можна також додати фальшиву заяву банкрутства, коли людина заявляє про неможливість оплати, нечесно приховуючи наявність грошей і т. д. Слід зауважити, що навмисне затримання заробітної плати вважається тяжким гріхом, взиваючим о пімсту до неба. *„Заплати нікого з тих, що працюватимуть на тебе, в себе не затримуй; віддавай її негайно“ (Тов. 4, 14).* *„Ось затримана вами платня робітникам, що жали ваші ниви, кричить, і голосіння женців дійшло до Господа сил“ (Як. 5, 4).*

Наступним гріхом проти сьомої Божої

заповіді є також добровільне, несправедливе пошкодження чужої власності навмисним спричиненням пожежі, особливо тоді, коли власникові неможливо врятувати жодного майна, окрім особистого життя, коли людина вмить втрачає все те, що придбала на протязі багатьох років важкої праці.

Гріхом також є недбалість та лінивість у виконанні належної праці. Ліниві працівники наносять власникові збитки в той спосіб, коли для особливо вчасного виконання якоїсь роботи у власника не залишається ніякого іншого виходу, як залучення до роботи більшої кількості працівників, і відповідно більших витрат на заробітну плату. Це відноситься також і до лінивих урядових осіб, які недбало виконують свій уряд, часто на шкоду іншим.

Очорнення праці або товару власника, несправедливе перетягування на свій бік покупців є також гріхами проти сьомої Божої

заповіді, як рівно ж і злоба та сваволя супроти чужої власності, коли зловмисник не думає та не сподівається нічого іншого, крім того, щоб тільки спричинити шкоду та кривду ближньому.

Як відомо з історії, король Генріх VIII, відступивши від Церкви, зруйнував понад тисячу монастирів та церков, незаконно загарбавши їхнє майно. Не минуло навіть і чотирьох років, коли він прогайнував награване добро і сам опинився у великій нужді та скруті. Перед своєю смертю він жалісно кликав: „Все минулося, все пропало!“ Так сталося, що разом із земними скарбами король втратив також і небесні добра – він втратив своє спасіння.

Пам'ятаймо завжди і ми про наш святий обов'язок ніколи не зазіхати на власність ближнього, пам'ятаймо, що набагато краще мати менше, але набутого чесно, ніж більше, набутого нечесно. Чиста совість повинна бути нашим найкращим приятелем, як в житті так і підчас смерті.

Sister Bernard Ann Chronik, SSMI Reposed in the Lord

Sister Bernard Ann Chronik died on Good Friday, April 6, 2012 at St. Joseph's Home in Sloatsburg, NY. She was a member of the Sisters Servants of Mary Immaculate for almost 81 years. Sister Bernard was born in Model Farm, Saskatchewan Canada on July 15, 1914 to farmers Pantelemon and Pelagia, both born in Ukraine and married in Canada. Sister Bernard was the fourth child of eleven children. She was the second of three girls who would enter the Sisters Servants of Mary Immaculate. The three of them, Sisters Alphonse, Bernard and Chrysantha would be known as the ABC Sisters.

Sister Bernard entered the Sisters Servants of Mary Immaculate on January 9, 1929 (age 14) and made her perpetual vows in Philadelphia, Pennsylvania on August 15, 1940. One year before that, in 1939, Sister began her mission work in the United States where she later became an American citizen.

The following is a "Personal Profile" of Sr. Bernard where she shares her thoughts on various subjects.

"I see Religious Life as...a person called by God to

continue Christ's work on earth by teaching, consoling, helping, sympathizing and guiding people on their journey to Eternal Life in heaven. No matter who they are— young or old, Christina or non-Christian, Catholic, Protestant or if any different faith or creed, atheist or no knowledge of God at all—black, white or yellow race, well-mannered or rude, Christ wants us to accept them as they are, like He did when He walked and lived among them during His public life.

God, the center of my life is...my intimate best friend, my consoler, my shepherd, my protector and my guide and advisor, especially the Holy Spirit whom I invoke when I am searching for help in my work of spiritual matters. He is always there and lets me feel His Divine Presence. Blessed Mother is at my side always whenever I need help in the minutest things like cooking, sewing, etc. when I am disturbed or something crosses my path, I run to her for help, and she has never failed me. So, God and His saints are always the center of my life.

In quiet times of life, I enjoy...reading, sewing,

handwork, writing letters and oil painting (if I only had a room to keep my work when it is drying for days). But above all, I love to translate from English to Ukrainian and vice-versa. I also enjoy outdoors, the magnificent sunrises and especially the sunset here in Sloatsburg. This is also my favorite theme of putting it on canvas with oil painting. I love to prune trees and shrubs. My father had an orchard and he taught me how to do the pruning of trees and shrubs.

Looking over various missions, I have been in, a memorable time was in ...Syracuse, New York because here I was not pressured by classroom teaching nor being a Principal of the school as I have been for the past forty years of my teaching career. Here in Syracuse, I was engaged in Pastoral Ministry, visiting the sick and the shut-ins, taking care of the church, teaching the Parish ladies to launder linens, bake and cut the prosphora. But above all, having the women come to the Convent usually before Marian Holydays, to sing Akafist and say the rosary, sing hymns and then have a religious discussion over a cup of coffee,

doughnuts, fruit and cake, etc. The women enjoyed this get together tremendously. They loved our Chapel which was artistically decorated with Iconostas.

In 1939, when I first came to the USA, I was sent to teach at a newly built school at St. John's in Wilkes-Barre, Pennsylvania. The Pastor was Rev. John Kutsky. Here I was to teach grades one, two, three and four and no books. Not even teacher's copies. So, I went to St. Mary's School, Ruthenian Catholic School, where Sister Olga, OSBM was the Principal and she loaned me her Sisters' Teacher's copies for all the subjects and all the four grades.

When it was cold in the classroom, I took the children to the hall where we had exercises and

(continued on next page)

Sister Bernard Ann Chronik, SSMI Reposed in the Lord

(continued from previous page)

games to keep warm. When we had to write, I took them to the kitchen and lit the gas jets to warm up the place. But in spite of it all, I loved these children and they knew it. Their mothers were so grateful and helpful that we hardly ever cooked meals. They brought prepared food all hot to us almost every day. And on Saturdays and Sundays they took turns to take us to their homes to eat.

One who has had an impact on my life...I would say that the first person who had an impact on my life is my father who instructed us in Religion from our early years, and my mother who taught us prayers and told us religious stories. Then, when I was five years old, my dad taught me to read in Ukrainian. He loaned us little religious story booklets from our Church library. We (Sister Alphonse and I) read those stories over and over again. One booklet, especially, that I was captivated with was "Малий Петрусь", "Little Peter". It told the story of a little boy who took refuge in his Church because of the flood which demolished the bridge he was to take to his home after school. The flood was

so bad that it flooded the Church, so he sat on the Altar, took the Blessed Sacrament and held it to his bosom to keep it dry. All this time he talked to Jesus. The next morning the men came in a boat to church and found him asleep sitting on the Altar, holding Jesus. This booklet was spiritually very captivating.

I most enjoy...telling jokes and listening to jokes. I also enjoy reading or listening to real true miracle stories of life. That is why I love the "Chicken Soup Stories", especially on religious topics. During recreation, because of my limited hearing ability, I know I miss a lot. But that is one of my crosses; I must bear and follow Jesus on my road of life to heaven. If we would be sitting closer to each other, that would help in communication.

Community for me is ...a God-chosen vocation where I feel at home, where I am extremely happy. Sister Mary Alfonse and Sister Eva Chrysantha, my blood sisters, add to my joy and happiness whenever we are together. Although, I am residing in the United States through God's Will, I am happy to be here where I am, and

I love my work in the chapel, but above all, the translations for my dear Sister Provincial. I always do the translations first, leaving my personal work aside because I feel the translation, for me are God's Will, whereas my cleaning the room, writing letters etc. is my own will. One time, I read a beautiful poem, entitled, "For Others" and it ended thus: "Even when I kneel to pray, I pray for others." When I translate or frame pictures, I feel I am doing something far more important for the Community. I thank God every day for my health and the talents He has given me, so I better make good use of them. So, Community for me is my

home, my joy and my love forever here in America.

My family is... proud of me that I have chosen to dedicate my life to God, to the Church and to my fellow Sisters in the Community..."

Sister Bernard Ann Chronik is survived by her sister, Sister Chrysantha Eva, SSMI, age 95 and at Holy Family Home in Winnipeg, MB and many nieces, nephews and grandnieces and grandnephews.

Vichna iy pamjat'!

<http://ssmi-us.org/>

THE WAY
UKRAINIAN CATHOLIC BI-WEEKLY

Editorial and Business Office:

827 N. Franklin St.

Philadelphia, PA 19123

Tel.: (215) 627-0143

Online: www.ukrarcheparchy.us

E-MAIL: theway@ukrarcheparchy.us

Blog: www.thewayukrainian.blogspot.com

Established 1939

THE WAY Staff

Msgr. Peter Waslo, Teresa Siwak, Fr. Ihor Royik

The Way is published bi-weekly by the Apostolate, Inc.,
827 N. Franklin St., Philadelphia, PA.

Articles and photos proposed for publication should be in the Editor's office at least two weeks before requested date of publication. For advance notice of the upcoming events, kindly send one month in advance. All articles must be submitted in both English and Ukrainian languages, THE WAY will not translate proposed articles. All materials submitted to THE WAY become the property of THE WAY.